

Становище на Комитета на регионите относно „Мобилизиране на частни и публични инвестиции за възстановяване и дългосрочно структурно изменение — развиване на публично-частни партньорства“

(2011/С 15/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ ОТПРАВЯ СЛЕДНИТЕ ПРЕПОРЪКИ:

- Подчертава по-специално, че ПЧП не трябва да се разглеждат преди всичко като краткосрочна възможност за финансиране, а като перспектива за цял жизнен цикъл, която обхваща планирането, концепцията, финансирането, изграждането и експлоатацията и при която се вземат предвид всички разходи по време на целия жизнен цикъл на проекта, предвид на това че договорите понякога имат продължителност до 30 години.
- Застъпва виждането, че ПЧП не са пригодни за всякакви ситуации, а че за всеки отделен проект, публична услуга и иновация трябва конкретно да се проучва дали сключването на партньорство с частния сектор носи добавена стойност.
- Смята, че е прекалено рано Комисията да регулира концесиите за услуги. Ако въпреки това Комисията реши, че концесиите за услуги ще се покриват от директивите на Общността за обществените поръчки, изключително важно е тези правила да бъдат възможно най-прости и гъвкави. В този случай регулирането би трябвало да се ръководи от разпоредбите на директивите за предоставяне на концесии за строителство и в никакъв случай - от разпоредбите за концесии за услуги.

Докладчик: г-жа Catarina Segersten Larsson (SE/ЕНП), член на Съвета на графство Värmland

Отправен документ: Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Мобилизиране на частни и публични инвестиции за възстановяване и дългосрочно структурно изменение — развиване на публично-частни партньорства“

СОМ(2009) 615 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. изразява задоволството си от факта, че ЕС и неговите държави-членки прилагат амбициозни програми за икономическо възстановяване, за да стабилизират финансовия сектор и да ограничат последиците от финансовата и икономическата криза за гражданите и реалната икономика. Същевременно би желал да подчертае колко важно е участието на местните и регионалните власти;

2. е на мнение също, че в рамките на тези усилия за възстановяване, публично-частните партньорства (ПЧП) могат да осигурят ефективни възможности за осъществяване на инфраструктурни проекти, предоставяне на обществени услуги и иновации;

3. подчертава във връзка с това, че ПЧП не трябва да се разглеждат преди всичко като краткосрочна възможност за финансиране, а като перспектива за цял жизнен цикъл, която обхваща планирането, концепцията, финансирането, изграждането и експлоатацията и при която се вземат предвид всички разходи по време на целия жизнен цикъл на проекта, предвид на това че договорите понякога имат продължителност до 30 години;

4. застъпва виждането, че ПЧП не са пригодни за всякакви ситуации, а че за всеки отделен проект, публична услуга и иновация трябва конкретно да се проучва дали сключването на партньорство с частния сектор носи добавена стойност;

5. призовава местните и регионалните власти да разгледат внимателно всички финансови решения, като например схемите за трансграничен лизинг за публична инфраструктура или други проекти, осъществявани с помощта на ПЧП, в които може би вече участват или обмислят като възможност за в бъдеще, за да избегнат неприятни изненади и сериозно отражение върху бюджетите си;

6. констатира, че възможностите за финансиране в държавите-членки са различни. В някои държави-членки например е

възможно самите местни власти да вземат кредити и да извършват големи инвестиции. Смята, че предвид толкова различните предпоставки, ПЧП могат да се използват само в определени случаи, за да стане управлението на обществените финанси по-ефективно, а осъществяването на мащабни проекти по-оперативно;

7. застъпва виждането, че ПЧП могат да бъдат успешна форма за управление на публичните инвестиции, но че преценката кой метод е най-подходящ за различните проекти, публични услуги и иновации трябва да бъде на местните и регионалните власти. Важна предпоставка за ПЧП е преценката кой или коя група от партньори в най-висока степен е в състояние да поеме различните рискове;

8. е убеден, че структурните фондове или Европейската инвестиционна банка могат, при определени условия, да осигурят средства, които да се използват в подкрепа на проекти с публично-частни партньорства;

9. споделя разбирането, че ПЧП могат да бъдат средство за преодоляване на проблемите, причинени от изменението на климата и също така да допринасят за подобряване на състоянието на европейската индустрия и на публичния сектор по отношение на растежа и заетостта;

10. счита, че е важно малките и средните предприятия да получат по-добри възможности за участие в ПЧП, тъй като те представляват често недооценяван ресурс за икономически растеж и създаване на трайни работни места;

11. изтъква, че местните и регионалните власти могат най-добре да преценят как да бъдат финансирани обществените услуги; обръща внимание върху различните задачи на общините и регионите, които отговарят не само за организацията, ръководството и надзора на икономически дейности, но и за предоставяните от самите тях услуги. Местните и регионалните власти трябва ясно да определят целите в съответствие с обществения интерес, да определят качеството и ценообразуването на предлаганите услуги и да следят за спазването на целите;

12. констатира, че междуременно понятието за партньорство се тълкува много по-широко, отколкото се е предвиждало първоначално, и поради това предлага в бъдеще публично-частното партньорство да бъде по-ясно разграничено и да включва дългосрочни отношения, споделяне на риска и значителен икономически ангажимент. Ето защо смята за изключително важно понятието публично-частно партньорство да бъде дефинирано по-конкретно, за да се постави началото на ползотворен дебат за възможни бъдещи инициативи на Общността;

Бележки на Комитета на регионите по предложените от Комисията пет ключови мерки за 2010 г.

Предложение на Комисията за създаване на група за ПЧП

13. смята, че е важно, предвид нарастващия брой ПЧП, да се създаде система за международна подкрепа и обмен на опит. Същевременно изрично подчертава, че даденостите в държавите-членки са различни и че предпоставката за успешно партньорство се състои в това, концепцията му да се опира на местните и регионалните условия; поради това счита за целесъобразно да се предоставят подкрепа и ноу-хау в отделните държави-членки;

14. е на мнение, че ако на равнище ЕС се създаде орган или група, то в него/нея следва непременно да бъдат представени местните и регионалните власти и Комитетът на регионите следва да може да определя тези представители на местните и регионалните власти;

Предложение на Комисията да си сътрудничи с ЕИБ, за да се увеличи наличното финансиране за ПЧП

15. е на мнение, че при осъществяването на големи инвестиционни проекти винаги трябва да се внимава местните и регионалните власти и частните предприятия в крайна сметка да не се окажат в безизходна ситуация по отношение на възстановяването на средствата, предвид на това че партньорствата са свързани с твърде дългосрочни икономически ангажименти. Счита средствата от структурните фондове на ЕС за важен актив за ПЧП. Смята, че ЕИБ би следвало да дава все по-важен принос за създаване на предпоставки за успешни и новаторски партньорства;

Предложение на Комисията да преразгледа съответните правила и практики, за да се гарантира, че в случаи, когато има участие на финансиране от ЕС, не се прави дискриминация при разпределянето на публични средства

16. оценява високо ангажимента на Комисията да гарантира спазването на залегналите в Договора принципи, като напр. прозрачност, равни възможности, пропорционалност и взаимно признаване на равнище ЕС;

17. Комисията би могла да положи повече усилия, с цел в законодателството за обществените поръчки да се предвидят повече възможности за сключване на публично-частни партньорства;

Намерение на Комисията да предложи по-ефективна рамка за иновации, включително възможността за ЕС да участва в частноправни субекти и да инвестира пряко в специфични проекти

18. смята, че въпросът за участието на ЕС в частноправни субекти или за преките инвестиции в конкретни проекти трябва най-напред да бъде по-подробно изложен и разяснен и да се извърши проверка за съответствие с принципа на субсидиарността, преди Комитетът да може да вземе обосновано становище по него;

Намерение на Комисията за изготви предложение за законодателен инструмент за концесиите, основан на текущата оценка на въздействието

19. смята, че е прекалено рано Комисията да регулира концесиите за услуги. Ако въпреки това Комисията реши, че концесиите за услуги ще се покриват от директивите на Общността за обществените поръчки, изключително важно е тези правила да бъдат възможно най-прости и гъвкави. В този случай регулирането би трябвало да се ръководи от разпоредбите на директивите за предоставяне на концесии за строителство и в никакъв случай от разпоредбите за концесии за услуги;

20. посочва, че бъдещото развитие в сферата на публично-частните партньорства не трябва да ограничава възможността за заетост на хора с особени нужди, което съответства също и на съдебната практика на Съда на ЕС.

Брюксел, 5 октомври 2010 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO